

Sygnatura akt XI C 576/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 6 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko I. K.

- o zapłatę 548,55 zł.

I. powództwo oddała;

II. przyznaje kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego A. S. wynagrodzenie za pełnienie obowiązków kuratora w kwocie 90 zł. (dziewięćdziesiąt złotych) która to kwotę poleca wypłacić z zaliczki uiszczonej przez stronę powodową w dniu 31 marca 2015 roku.

Sygn. akt XI C 576/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. pozwem z dnia 3 kwietnia 2014r. domagała się zasądzenia od pozwanego I. K. kwoty 548,55 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 204,01 zł. od dnia 15 czerwca 2013r. do dnia zapłaty, od kwoty 344,48 zł. od dnia 30 lipca 2013r. do dnia zapłaty i od kwoty 0,06 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że strona powodowa na podstawie umowy sprzedaży (...) z dnia 11 września 2000r. zawartej z D. K., dostarczała (...) do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...). W dniu 12 marca 2012r. D. C. zmarła. Zgodnie z treścią księgi wieczystej prowadzonej dla tego lokalu zamieszkuje w nim pozwany. Z uwagi na fakt zamieszkiwania pozwanego w lokalu i faktycznego korzystania z (...) daje podstawy do przyjęcia, że pozwany na zasadzie przepisu art. 353 1 kc w zw. z art. 60 kc zawarł ze stroną powodową umowę na dostawę (...) oraz usługi dystrybucyjne. O takim sposobie zawarcia umowy świadczy fakt, że od zgonu D. K. pozwany korzystał ze świadczonych przez stronę powodową usług a ponadto pozwany nigdy nie kwestionował istnienia zobowiązania wobec strony powodowej.

Strona powodowa, powołując się na fakt nie zamieszkiwania pozwanego po adresem, gdzie dostarczana jest energia elektryczna i okoliczność, że pozwany obecnie nie posiada miejsca zameldowania na terenie Polski, wniósł o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.

Na mocy zarządzenia z dnia 29 kwietnia 2015r. ustanowiono dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego kuratora w osobie pracownika Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej- A. S.. W odpowiedzi na pozew kurator wniósł o oddalenie powództwa i przyznanie wynagrodzenia za pełnienie obowiązków kuratora, zarzucając brak legitymacji czynnej strony powodowej oraz brak legitymacji biernej pozwanego a także nieudowodnienie roszczenia co do wysokości. W uzasadnieniu kurator wskazał, że powodowa spółka nie wykazała, że jest następcą prawnym podmiotu, który zawarł z D. K. umowę sprzedaży energii, tj. Zakładu (...) S.A. Ponadto kurator wskazał, że strona powodowa

w żaden sposób nie wykazała, aby pozwany był zobowiązany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem na rzecz strony powodowej. W pierwszej kolejności wskazał, że nieuprawnione są twierdzenia strony powodowej, jakoby z treści księgi wieczystej wynika, że pozwany zamieszkuje w przedmiotowym lokalu; pozostaje on jednym ze współwłaścicieli nieruchomości ale nie oznacza to, że w niej zamieszkuje i korzysta z dostarczanej przez stronę powodową (...). Mogą z niej korzystać także pozostali trzej współwłaściciele. Ponadto kurator wskazał, że strona powodowa nie wskazała, aby dostarczanie energii miało miejsce na podstawie jakiegokolwiek stosunku obligacyjnego lub innego pomiędzy stroną powodową a pozwanym. Umowa z dnia 11 września 2000r. zawarta została z D. C. a brak jest dowodu na to, że została przepisana na innego odbiorcę ; na fakturach widnieje nadal nazwisko D. K.. Podstawą odpowiedzialności pozwanego nie jest także faktyczne korzystanie przez niego z (...) dostarczanej do lokalu i przez to zawarcie per facta concludentia umowy o dostarczanie energii ze stroną powodową; strona powodowa nie wykazała w żaden sposób, że zachowanie pozwanego ujawniało wolę wstąpienia w stosunek obligacyjny ze stroną powodową. Samo przysługiwanie jakiemuś podmiotowi udziału w prawie własności nieruchomości nie może być tożsame z dążeniem do zawarcia umowy dostarczanie (...). Sama strona pozwana wskazuje, że pozwany nie mieszka w przedmiotowej nieruchomości a sam fakt zameldowania nie przesądza o faktycznym zamieszkiwaniu. Kurator wskazał wreszcie, że przesłanką odpowiedzialności pozwanego nie jest także następstwo prawne pozwanego jako spadkobiercy D. K.; strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, że pozwany jest spadkobiercą D. K.. Kurator wskazał także, że strona powodowa nie udowodniła roszczenia co do jego wysokości. Sam fakt wystawienia faktur nie przesądza o zasadności roszczenia co do jego wysokości. Nie zostały przedstawione żadne cenniki obowiązujące dla taryfy przypisanej pozwanemu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 września 2000r. pomiędzy Zakładem (...) S.A. we W. a D. K. zawarta została umowa, której przedmiotem było świadczenie usługi przesyłowej i sprzedaży (...) do nieruchomości – lokalu mieszkalnego nr (...) położonego we W. przy ul. (...); D. C. przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do tego lokalu.

Dla przedmiotowego lokalu mieszkalnego prowadzona jest przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia Krzyków księga wieczysta nr (...); z wpisu w dziale I księgi wynika, że lokal stanowi przedmiot odrębnej własności na podstawie umowy przeniesienia własności lokalu mieszkalnego na członka spółdzielni z dnia 12 marca 2013r. Jako współwłaściciele nieruchomości figurują obecnie A. M. i G. M. w udziałach po 1/2, natomiast wpisy prawa własności na rzecz I. K. i H. M. są wpisami wykreślonymi.

Dowód: umowa sprzedaży (...) nr (...) z dnia 11 września 2000r. k – 20-21;

wypis kw nr (...) k – 23-25;

W dniu 24 maja 2013r. strona powodowa wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 292,17 zł. z tytułu rozliczenia za okres od dnia 24 września 2012r. do 4 marca 2013r. Jako nabywca wskazana została D. K..

W dniu 9 lipca 2013r strona powodowa wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 344,48 zł. - fakturę korygującą do faktury VAT nr (...). Jako nabywca wskazana została D. K..

W dniu 4 lipca 2013r. pracownik spółki (...) S.A. dokonał zdjęcia sprawnego licznika usytuowanego na klatce schodowej w budynku przy ul. (...) we W.. W treści zlecenia wskazano, że w dniu 4 marca 2013r. umowa o dostarczanie energii uległa rozwiązaniu. Jako odbiorca wskazana została D. K..

Dowód: faktury VAT k- 28-31;

zlecenie OT nr (...) k – 64

Pismem z dnia 3 lutego 2014r. Centrum Personalizacji Dokumentów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Wydział Udostępniania Danych, kierowanym do spółki (...) Sp. z o.o. we W., że I. K. nie posiada aktualnego miejsca zameldowania na terenie RP.

W dniu 18 lutego 2014r. spółka (...) Sp. z o.o. we W. skierowała do I. K. wezwanie do zapłaty kwoty 548,55 zł. z tytułu faktury nr (...). Wezwanie awizowano.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2013r. Urząd Miejski W. Wydział Spraw Obywatelskich poinformował (...) Sp. z o.o. we W., że D. K. zmarła w dniu 12 marca 2012r. aczkolwiek w zbiorach meldunkowych W. figuruje jeszcze 5 osób spełniających warunki zapytania.

Dowód: pismo Centrum Personalizacji Dokumentów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Wydział Udostępniania Danych k- 26;

wezwania do zapłaty k – 27;

pismo Urzędu Miejskiego W. Wydział Spraw Obywatelskich k -22;

W obszarze (...), obejmującym miasto W., taryfa dla (...) dla odbiorców grup taryfowych G dostarczanej przez (...) Sp. z o.o. we W. wynosiła w kresie do dnia 3 grudnia 2009r. : całodobowa dla G11 o, (...).

Dowód: taryfa wraz z decyzją Prezesa Regulacji (...) k – 78-83;

W wyniku przejęcia w trybie art. 492 par. 1 pkt 1 ksh m.in. Zakładu (...) S.A. powstała spółka (...) S.A.

W dniu 20 września 2010r. zarządy spółek (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. uzgodniły plan podziału, na podstawie którego część majątku składająca się z ze zorganizowanej części przedsiębiorstwa - składników materialnych, niematerialnych oraz zobowiązań związanych ze sprzedażą energii Spółki dzielonej (...) Sp. z o.o. zostanie przejęta przez (...) Sp. z o.o.

Dowód; - postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 17 czerwca 2004r. k – 84;

- ogłoszenie w (...) z dnia 29 września 2010r. k- 14-16;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie podlega uwzględnieniu.

W pierwszej kolejności rozważyć należy zarzut braku legitymacji czynnej strony powodowej. Kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego I. K. wskazał, że powodowa spółka nie wykazała, że jest następcą prawnym podmiotu, który zawarł z D. K. umowę sprzedaży energii, tj. Zakładu (...) S.A. Otóż, aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że jest następcą prawnym Zakładu (...) S.A. we W., niemniej dołączone do pozwu i pisma procesowego z dnia 28 września 2015r. dokumenty nie stanowią dowodu na powyższe; nie wykazano ciągłości następstwa prawnego kolejnych spółek powstających w wyniku przejęć i podziałów a dołączone do pisma z dnia 28 września 2015r. dokumenty w postaci aktów notarialnych są niekompletne, przykładowo przedłożono jedynie nieparzyste strony aktu notarialnego nr rep. A nr 4729/2007. Wobec powyższego uznać należało, że strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej i z tej przyczyny powództwo podlega oddaleniu.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie także z innych przyczyn. Słusznie wskazuje kurator, że strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, aby pozwany był zobowiązany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem na rzecz strony powodowej na jakiegokolwiek podstawie.

Strona powodowa wskazywała, że pozwany zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu, gdyż figuruje jako jeden ze współwłaścicieli lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) we W., a tym samym korzystał z (...) dostarczanej do lokalu, co per facta concludentia prowadziło do zawarcia umowy o dostarczanie energii i świadczenie usług dystrybucyjnych. Takie stanowisko nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności wskazać należy, że pozwany nie jest właścicielem opisanego lokalu; obecnie pozostają nimi A. M. i G. M. w udziałach po 1/2, natomiast wpisy prawa własności na rzecz I. K. i H. M. są wpisami wykreślonymi. Wynika z powyższego, że poznany był współwłaścicielem bądź właścicielem lokalu jednakże nie wiadomo w jakim okresie, tym samym nie wiadomo, czy zamieszkiwał w tym lokalu i faktycznie korzystał z (...). Słusznie wskazuje kurator, że strona powodowa nie wykazała, nawet przy założeniu, że pozwany był właścicielem lokalu w okresie objętym pozwem, że był on następcą prawnym D. K. wynikającym z dziedziczenia, co ewentualnie mogłoby stanowić podstawę odpowiedzialności pozwanego jako spadkobiercy wstępującego w ogół praw i obowiązków po zmarłej D. K.. Wreszcie wskazać należy, że nie jest wiadomym, czy D. K., strona umowy o dostarczanie energii, rzeczywiście zmarła; jak wynika z pisma z dnia 29 sierpnia 2013r. Urzędu Miejskiego W. Wydziału Spraw Obywatelskich D. K. zmarła w dniu 12 marca 2012r. aczkolwiek w zbiorach meldunkowych W. figuruje jeszcze 5 osób spełniających warunki zapytania. Nie jest wiadomym jaka była treść zapytania i czy rzeczywiście zmarła D. K. będąca stroną umowy z dnia 11 września 2000r. W dokumentach dołączonych do pozwu jako odbiorca energii i nabywca usług wskazywana jest D. K..

Wobec powyższego wskazać należy, że brak jest jakichkolwiek dowodów na faktyczne korzystanie przez pozwanego z (...) dostarczanej do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) we W., co mogłoby skutkować odpowiedzialnością pozwanego na podstawie bezumownego korzystania z energii. Nie są także uprawnione twierdzenia strony pozwanej, że doszło do dorozumianego zawarcia umowy o dostarczanie (...). Strona powodowa nie wykazała w żaden sposób, że zachowanie pozwanego ujawniało wolę wstąpienia w stosunek obligacyjny ze stroną powodową. Samo przysługiwanie jakiemuś podmiotowi udziału w prawie własności nieruchomości, przy założeniu, że przysługiwało ono pozwanemu w okresie rozliczeniowym wskazanym w fakturach dołączonych do pozwu, nie może być tożsame z dążeniem do zawarcia umowy dostarczanie (...). Sama strona pozwana wskazuje, że pozwany nie mieszka w przedmiotowej nieruchomości a sam fakt zameldowania (nie jest też wiadomym, w jakim okresie pozwany był zameldowany w przedmiotowym lokalu) nie przesądza o faktycznym zamieszkiwaniu.

Powództwo podlega oddaleniu także z powodu nie udowodnienia roszczenia co do jego wysokości. Słusznie wskazuje kurator, że sam fakt wystawienia faktur nie przesądza o zasadności roszczenia co do jego wysokości. Nie zostały przedstawione żadne cenniki obowiązujące dla taryfy przypisanej pozwanemu. Strona powodowa przedłożyła dokumenty wskazujące, że w obszarze (...), obejmującym miasto W., taryfa dla (...) dla odbiorców grup taryfowych G dostarczanej przez (...) Sp. z o.o. we W. wynosiła w okresie do dnia 3 grudnia 2009r. - całodobowa dla G11 O, (...). Po pierwsze jest to taryfa obowiązująca w (...) Sp. z o.o. we W., ponadto jest nieaktualna - została zatwierdzona na okres do dnia 3 grudnia 2009r. a także nie jest wiadomym, co wyraża liczba O, (...).

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku

z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz treść art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana przede wszystkim wykazać swoje następstwo prawne względem Zakładu (...) S.A. we W. i z tego obowiązku się nie wywiązała, co skutkowało oddaleniem powództwa. Istnienie legitymacji czynnej jest okolicznością istotną, którą sąd bierze pod uwagę z urzędu. Ponadto strona powodowa nie wykazała, aby pozwany był zobowiązany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem na rzecz strony powodowej na jakiegokolwiek podstawie. Wreszcie roszczenie nie zostało udowodnione co do jego wysokości. Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc i przepisu par. 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z przepisem par. 6 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, przyznając kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 1/2 stawki minimalnej przewidzianej w powołanym Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.